

LIVETS VATTEN

TEXTKOMMENTARER

EN FLOD MED LIVETS VATTEN

Upp 22:1 Och han visade mig en flod med livets vatten, klar som kristall, som rann från Guds och Lammets tron.

Och han visade mig. Den 82:a synen. Johannes var med när ängeln mätte staden och blir nu visad runt i stadens inre delar av ängeln.

En flod med livets vatten, klar som kristall.

• **Litterär tolkning.** På den nya jorden återställs inte enbart det förlorade paradiset, det finns ett överflöd och en rikedom, som vida överträffar det ursprungliga paradiset. Från Edens lustgård utgick en flod som vattnade lustgården och som sedan delade sig i fyra grenar. Floden i det nya Jerusalem följer huvudgatan. Eftersom huvudgatan förmodligen delar sig och mynnar ut till de tolv portarna, skulle floden i den heliga staden dela sig i tolv floder.

Det finns flera profetior om en flod, som skall utgå från en tempelkälla i Jerusalem, vars vatten skall skänka liv och hälsa. Hesekiel profeterar om den livsflod, som har sin upprinnelse som en liten ström under templets tröskel och som sedan växer sig allt starkare och efterhand blir en mäktig flod.

”Och överallt dit den dubbla strömmen kommer, där upplivas alla levande varelser – och allt får liv, där strömmen kommer. Och vid strömmen, på dess båda stränder, skall alla slags fruktträd växa upp, vilkas löv inte skall vissna, och vilkas frukt inte skall ta slut, utan varje månad bära ny frukt, ty deras vatten kommer från helgedomen. Och deras frukter skall tjäna till föda och deras löv till läkedom.” Hes 47:9, 12

Sakarja profeterar om en flod: *”Och det skall ske på den tiden att rinnande vatten skall utgå från Jerusalem, ena hälften mot Östra havet och andra hälften mot Västra havet. Både sommar och vinter skall det vara så. Och Herren skall då vara konung över hela jorden, ja, på den tiden skall Herren vara en, och hans namn ett.” Sak 14:8*

Dessa båda profetior handlar säkerligen om förhållandena under tusenårsriket som är en förebild och en försmak av livet på den nya jorden. Det finns flera likheter till utsagorna om livets flod i det nya Jerusalem, vilken dock förmodligen ej är samma flod. I Hesekiel 47 utgår floden från templet, men i den heliga staden finns inget materiellt tempel. Herren Gud, den Allsmäktige, han och Lammet är dess tempel. Enligt Sakarja 14 delar floden sig i två delar och rinner ut i havet, medan det på den nya jorden ej skall finnas någon större samling av vatten som kallas hav.

• **Symbolisk tolkning.** Bilden om livets vatten är ett tema som Jesus använder flera gånger för att beteckna det eviga och fullkomliga livet i Gud:

”Jesus svarade henne (kvinnan vid Sykarsbrunnen): Om du visste vad Gud har att ge och vem det är som säger till dig: Ge mig något att dricka, då skulle du ha bett honom, och han skulle ha gett dig levande vatten... Det vatten jag ger blir i honom en källa med flöde som ger evigt liv.” Joh 4:10, 14

Det eviga livet genom den helige Ande liknas vid vatten. Liksom vatten är oundgängligt för det dagliga livet, så är den helige Ande oundgänglig i vårt andliga liv, vårt eviga liv.

”...Jesus ropade: Om någon är törstig, så kom till mig och drick. Den som tror på mig, ur hans inre skall flyta strömmar av levande vatten, som skriften säger. Detta sade han om Anden, som de som trodde på honom skulle undfå...” Joh 7:37-39

Floden från tronen med livets vatten har en djupare innebörd än att enbart beteckna materiellt vatten. Det kan vara en verklig flod, men även samtidigt en symbol på det överflödande livet i den helige Andes glädje och fullhet i den eviga världen. Det eviga livets härlighet kommer alltid att finnas där som en ström av glädje, kärlek, frid och framförallt av andligt liv som ständigt, utan uppehåll, flyter fram från källan vid Guds tron. Ytterligare profetior talar om detta rika liv, symboliserat som strömmar av levande vatten:

”Och ni skall ösa vatten med fröjd ur frälsningen källor.” Jes 12:3. ”En ström går fram, vars flöden ger glädje åt Guds stad, åt den Högstes heliga boning.” Ps 46:5

Klar som kristall. Vatten kan lätt bli förorenat, men vattnet i floden i den heliga staden kommer att i all evighet förbli genomskinligt rent och klart – som kristall.

Som rann från Guds och Lammets tron. Floden har sin upprinnelse från Gud som är både allt livs ursprung och dess uppehållare. I all evighet flödar floden med livets vatten som underhåller och uppehåller denna majestätiska skapelse. Kristus har en mycket betydande roll i såväl skapandet som uppehållandet av skapelsen.

”Nu vid denna tidens slut har han talat till oss genom sin son, som han har insatt till att ärva allting liksom han också har skapat världen (världarna - eonerna) genom honom. Och han, som är utstrålningen av Guds härlighet och en avbild av hans väsen och som bär upp allt med kraften i sitt ord, har renat oss från synden och sitter på Majestätets högra sida i höjden.” Hebr 1:1

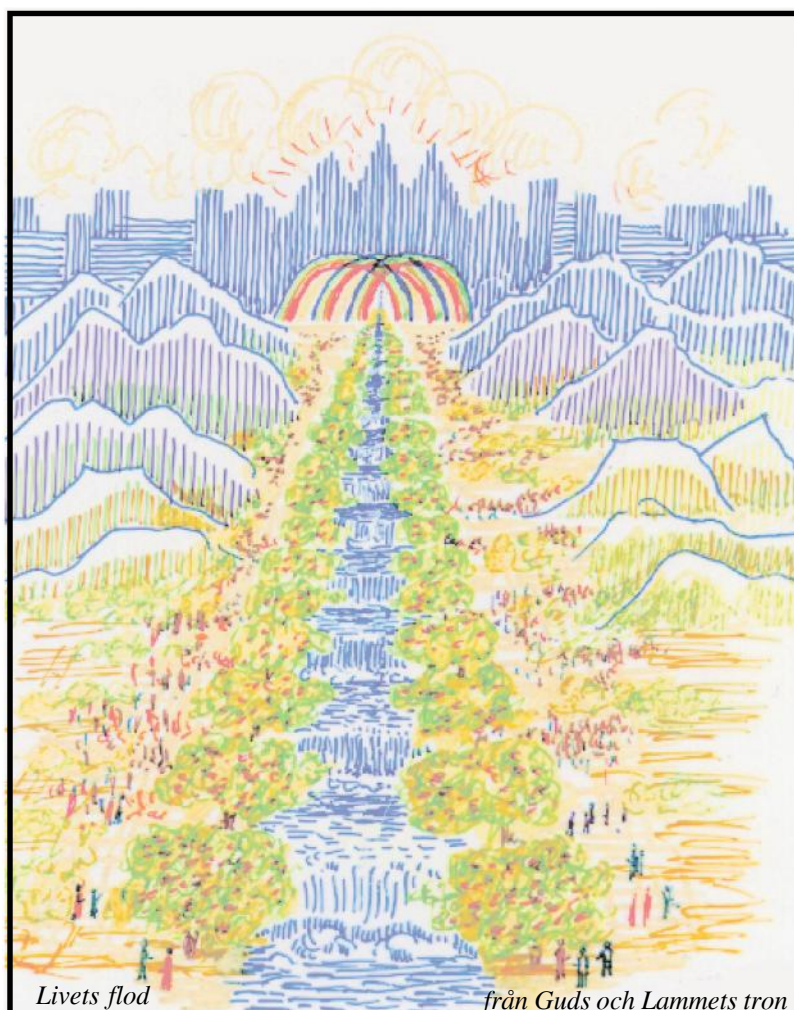
Kristus går under namnet Lammet i U-boken. Det är namnet som symboliserar hans ställning som vår Frälsare: Kristus har även i evigheten tre stora ämbeten:

RUTA 98: JESUS SOM SKAPARE OCH UPPEHÅLLARE, DOMARE OCH KUNG

- **Skapare**, nyskapare av den nya himlen och jorden. Kol 1:16
 - **Uppehållare** av skapelsen. Hebr 1:1
- **Försonare**. Lammet som bringat en evig förlossning. Hebr 9:12, 26
Här nämns för första gången att Lammet är med på tronen.
Jesus har flera tronplatser:
 - **Domare** för de heliga på Kristi domstol. 2 Kor 5:10
 - **Domare** för levande folk på härlighetstronen. Matt 25:31
 - **Domare** för de döda på den vita tronen. Upp 20:11
- **Allhärskare** och **Kung** på Guds och Lammets tron. Upp 3:21

LIVETS TRÄD VARS LÖV ÄR TILL LÅKEDOM FÖR FOLKEN

22:2 *Mitt på den stora gatan, med floden på ömse sidor, stod livets träd som bär frukt tolv gånger om året och ger sin skörd varje månad, och trädens blad är läkemedel för folken.*



Mitt på den stora gatan, med floden på ömse sidor. Fortsättning av synen av det nya Jerusalem. Bilden av flodens förhållande till huvudgatan är oklar. Enligt B2000 har man gatan i mitten och floden med livets träd på ömse sidor därom. De flesta andra översättningar har dock floden mitt i gatan med träd på ömse sidor om floden.

Stod livets träd. I grundtexten står träd i singularis. Men samtidigt står det att det finns träd på båda sidor om floden. Här finns troligen en dold dubbelmening. Det finns bara ett livets träd, nämligen Kristus, därför står träd i singularis. Men samtidigt är Kristus genom Anden allestädes närvarande – det eviga livets välsignelser finns i överflöd överallt, därför står det om många livsträd som är lätt tillgängliga för oss.

I det ursprungliga paradiset, Edens lustgård, fanns det två särskilt omnämnda träd nämligen "kunskapens träd på gott och ont" samt "livets träd". Det senare stod mitt i

lustgården och var därför synligt åt alla håll och förmodligen lättåtkomligt. Före fallet sägs det ingenting om att det var förbjudet för Adam och Eva att äta av "livets träd" som är en bild av Kristus. Genom att äta av det skulle de lära känna Gud och hans kärlek och leva evinnerligen.

"Av alla andra träd i lustgården (även livets träd) må du fritt äta, men kunskapens träd på gott och ont skall du inte äta, ty när du äter av det, skall du döden dö." 1 Mos 2:16

Kunskapens träd på gott och ont var de däremot strängt förbjudna att äta av. Förmodligen var de ännu ej mogna att ta del av (äta) den kunskapen. Att trädet likväl fanns där och att de var förbjudna att äta det, utgjorde troligen ett första lydadsprov i deras moraliska utveckling.

Men istället för att äta av livets träd, lära känna Gud och hans kärlek och utvecklas moraliskt, så gick de Gud i förväg, föll för Satans frestelse, och åt av den förbjudna frukten på kunskapens träd, som de ännu ej hade moraliska kvalifikationer för att bruka. Följden av detta felsteg – syndafallet, ty det var i olydnad mot Gud som de åt, fick människorna "stora huvuden" medan de ännu hade alldeles för "små hjärtan" med andra ord de hade ej den moraliska utveckling i Guds kärlek som var nödvändig för att rätt handskas med den stora kunskap som de fick. Resultatet ser vi i hela världen idag. Genom syndafallet kom människorna under Satans inflytelsesfär med fruktan, hat och ondska i sitt släptåg. Vi tillverkar vapen med vilka vi kan utplåna varandra flera gånger om.

För att de första människorna inte skulle fortsätta i ett sådant degraderat tillstånd för evigt, så blev vägen till livets träd stängd för dem, ty om de dessutom åt av livets träd så skulle de fortsätta i sitt fallna tillstånd för alltid. Men Gud utlovade redan på fallets dag en väg till frälsning och återupprättelse av det ursprungliga tillståndet genom kvinnans säd, vilken är Kristus.

"Och jag skall sätta fiendskap mellan dig och kvinnan, och mellan din säd och hennes säd. Denna skall trampa sönder ditt huvud, och du skall stinga den i hälen." 1 Mos 3:15

Denna profetia säger att människan genom Kristi försoning och återlösning av människan från Satans makt får möjlighet att äta av livets träd och leva i den lycka och eviga välsignelse som hon var skapad för.

Som bär frukt tolv gånger om året och ger sin skörd varje månad. *Gr* karpós = frukt (både i bokstavlig och bildlig bemärkelse), gröda avkastning, skörd. Framställningen av dessa rika skördar ger oss en vision av ett liv i överflöd och rikedom. Den frälsta själen dricker redan nu i detta jordelivet av det livets vatten som Jesus ger och som medför ett rikt liv med Andens frukt:

"Men andens frukter är kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning." B2000

"Andens frukt åter är kärlek, glädje, frid, tålmod, mildhet, godhet, trofasthet, saktmod och återhållsamhet. 1917. Gal 5:22

Frukten kommer från Livets träd, som är en bild av Kristus. Den andliga frukten kommer från den helige Ande och är inte något som vi själva kan prestera. Därför är det

riktigt att Anden skrivs med stor bokstav och att översättningen följer grundtexten som har Andens frukt (singularis) och inte "andens frukter" som i Bibel 2000. Betoningen ligger nämligen på att det är en frukt av den helige Ande, och det är en frukt med många delar som har en inbördes relation, som klyftor i en apelsin. Man kan inte välja ut en komponent som till exempel glädje och säga "jag vill ha mer glädje", ty alla delarna utvecklas samtidigt och man har därför inte mer glädje eller kärlek än man samtidigt även har tålmod och godhet. Däremot är det en frukt som kan växa så att alla delarna utvecklas och blir allt större samtidigt.

I symbolisk mening innebär frukten från livets träd vid livets flod djupa andliga välsignelser av evig kvalitet vilkas rikedomar och härlighet vi nu endast kan ana oss till.

"Ty jag håller före, att denna tidens lidanden intet betyder i jämförelse med den härlighet, som kommer att uppenbaras på oss. – Han som icke har skonat sin egen Son, utan utgivit honom för oss alla, huru skulle han kunna annat än också skänka oss allt med honom?" Rom 8:18,32, 1917

Och trädets blad är läkedom för folken. *Gr therapéa* = tjänst, betjäning, tjänstefolk, sjukvård, botande, helande. Låneord = terapi, patientbehandling. Träd står i singularform och syftar på Kristus som livets träd mitt i den eviga lustgården.

– Men eftersom det ej skall finnas sjukdom, död och förbannelse på den nya jorden, undrar man varför löven skall tjäna till läkedom, för vad och för vem? En del uttolkare menar att läkedom här mera skall betyda förebyggande terapi. Löven skulle vara ett hälsomedel som ger liv och ständig förnyelse av kroppskrafterna.

Det står inte att löven skulle tjäna som läkedom för dem som bor inne i staden. Uppståndelsefolket har förhärligade kroppar som aldrig kan känna av någon svaghet. Men det står att det var till läkedom för folken, vilket inte syftar på de heliga inne i staden, utan på de många nationer av naturliga människor, som nu befolkar jorden utanför det nya Jerusalem i evighetens värld. Eftersom de har kroppar av kött och blod, naturliga kroppar, lika våra, men dock utan någon syndig natur, kan de behöva en speciell hälsobringande kraft för att bibehålla sin hälsa och eviga ungdom.

DET NYA JERUSALEMS REGERING

22:3 *Och ingen förbannelse skall finnas mer. Guds och Lammets tron skall stå i staden, och hans tjänare skall tjäna honom.*

Och ingen förbannelse skall finnas mer. Som en följd av syndafallet i Edens lustgård, kom Guds förbannelse över både Satan, människorna och jorden.

- Satan (ormen) blev förbannad. Hans huvud skulle krossas (gå under).
- Även människorna blev förbannade men fick samtidigt ett löfte om en Frälsare som skulle komma från kvinnans säd genom att jungfru Maria blev havande genom helig Ande. Matt 1:18
- Kvinnan skulle under förbannelse föda sina barn under stor smärta. Hon skulle även bli underordnad mannen till vilken hennes åtrå skulle vara.
- För Adam blev själva marken förbannad. Den skulle bära törne och tistel. Han skulle arbeta i sitt anletes svett för sitt uppehälle.

• Människor skulle åter bli stoft varifrån de hade kommit. I förbannelsen fanns både sjukdom och död. 1 Mos 3: 14-19

Detta innebar att själva elementen och värderleksförhållandena blev abnorma. Människans lott blev att arbeta hårt för sitt uppehälle, vilket slutligen skulle bryta ned hennes krafter med åldrande och död. Människorna måste kämpa mot alla slags förbannelser, mot tistel och törne, torka och öken, stormar och översvämningar, vilda djur och skadeinsekter, olyckor och förgiftningar, hetta och köld, en mängd olika slags sjukdomar, fiendskap och våld. Människans existens har allt sedan fallets dag, och den förbannelse som kom därmed, varit en enda lång historia av elände, svårigheter och nöd, umbäranden och svält, sjukdom, krig och död.

Men i Kristus har förbannelsen upphävts. Redan under Kristi tusenåriga fridsrike kommer en stor del av förbannelsen att försvinna. Men även om Satan är bunden under tusenårsriket blir tydligen inte alla av ondskans makter och väldigheter i andevärlden besegrade i och med att Satan är borta. Men Kristus ska regera tills alla fiender och allt uppror emot Gud är krossade.

Satans makt blir inte bara bruten utan slutligen förintad. 1 Kor 15: 24-25. Det blir dock först efter att Satan blivit bortvisad till eldssjön som återställelsen blir fullkomlig och all förbannelse är borta från jorden för evigt. Nu kan människorna träda in i sin ursprungliga uppgift i att hjälpa Gud att administrera universum.

"Skapelsen skall befrias ur sitt slaveri under förgängelsen (förbannelsen) och nå den frihet som Guds barn får när de förhärligas." Rom 8:21

Guds och Lammets tron skall stå i staden. *"Herren har ställt sin tron i himlen och hans konungavälde omfattar allt." Ps 103:19.*

– Gud har sin tron och sitt centrum i tronhimlen. Där finns även Jesus på majestätets högra sida i höjden, liksom den helige Ande (på den vänstra sidan?). Men nu befinner sig även Guds och Lammets tron på jorden i det Nya Jerusalem. Det står att Gud skall bo ibland dem. Upp 21:3

Att Gud nu har sin tron på jorden utesluter inte att han fortfarande har sin tron i tronhimlen. Det kommer att innebära oändliga välsignelser för den nya jorden att Gud även har en tronplats här nere. Därmed är kommunikationen mellan himmel och jord fullständig. Guds rike har kommit till jorden i sin fullhet och nu sker Guds vilja på jorden såsom den sker i himlen.

I sin allmakt är Gud både allvetande och allestädes närvarande. Han är oberoende av tiden och rummet. Han kan förflytta sig i tiden både till forntid och framtid samt vartsomhelst i det oändliga rummet. En sådan förmåga och kunskap är omöjlig för oss att fatta. Men att det står att Guds och Lammets tron finns i det nya Jerusalem måste betyda något utöver att Gud är allestädes närvarande. Det måste innebära att Gud på ett för jorden nytt och konkret sätt har sin hand i jordens administration och eviga lycka.

Och hans tjänare skall tjäna honom. När Jesaja profeterade om Messias, framställde han honom som Guds tjänare. *"Se, min tjänare skall ha framgång, han skall bli upphöjd och stor och högt uppsatt." Jes 52:13*

Jesus betonade storheten i tjänandet. Han sade: *"Om någon vill vara den främste måste han bli den ringaste av alla och allas tjänare." Mark 9:35.* Jesu liv var ett liv

i tjänande och ett föredöme för oss att efterfölja. ”Den som vill vara stor bland er skall vara de andras tjänare. Och den som vill vara den förste bland er skall vara de andras slav. Inte heller Människosonen har kommit för att bli tjänad utan för att ge sitt liv till lösen för många.” Matt 20:26-28.

I himlen kommer de heliga att tjäna Gud: ”Därför står de inför Guds tron, och de tjänar honom natt och dag i hans tempel, och han som sitter på tronen skall slå upp sitt tält över dem.” Upp 7:15

I det nya Jerusalem kommer även änglar att vara med i tjänsten. Det är änglar som bland annat sköter vakttjänsten vid de tolv portarna. Upp 21:12. Men att tjänarna inte enbart är änglar framgår av det fortsatta textsammanhanget. De som har sin Faders namn skrivna på sina pannor är återlösta människor.

DE FÖRHÄRLIGADE MÄNNISKORNA SKA SE GUDS ANSIKTE

22:4 De skall se hans ansikte, och de skall bära hans namn på sin panna.

De skall se hans ansikte. Enligt Guds tal till Mose kunde ingen se Guds ansikte och leva. Visserligen talade Herren med Mose på Sinai berg, ansikte mot ansikte, men det står aldrig att Moses fick se Guds ansikte. Därför när Mose bad om att få se Guds härlighet, så fick han endast se Gud på ryggen. 2 Mos 33:20-23.

När de sjuttio äldste fick ”skåda Gud” på Sinai berg fick de tydligen ej heller se Guds ansikte. Av framställningen framgår att de fick se Guds fötter och det underbart vackra golvet i Guds boning. 2 Mos 24:9-10. Paulus framställer även Guds härlighet så underbar och mäktig att ingen människa har sett eller kan se den.

”Håll ditt uppdrag obefläckat och klanderfritt till vår herre Jesu Kristi ankomst, som den salige och ende Härskaren skall låta oss uppleva när tiden är inne, han som är alla konungars Konung och alla herrars Herre, som ensam är odödlig, som bor i ett lius som ingen kan nalkas, han som ingen människa har sett eller kan se.” 1 Tim 6:14+.

Vad som hitintills sagts om omöjligheten att se Guds ansiktets härlighet och likväl leva, gäller dödliga och köttsliga människor. Men det finns flera löften om att de heliga efter förvandlingen till eviga härlighetskroppar skall få se Guds härlighet och hans ansikte utan att dö. Döden finns ej heller mera. I sin översteprästerliga förbön bad Jesus för sina lärjungar och även för alla dem som genom deras ord skulle komma till tro på Kristus, att de skulle få se hans eviga gudomshärlighet.

”Fader, jag vill att de som du har gett mig skall vara med mig där jag är, för att de skall få se min härlighet, den som du har gett mig, eftersom du har älskat mig redan före världens skapelse.” Joh 17:24

Det är när vi får se Kristus komma i sin härlighet på himmelens skyar som vi blir förvandlade:

”Mina kära, nu är vi Guds barn, men det har ännu inte blivit uppenbart vad vi kommer att bli. Vi vet dock att när han uppenbarar sig, kommer vi att bli lika honom, ty då får vi se honom sådan han är.” 1 Joh 3:2

”Då skall vi se ansikte mot ansikte.” 1 Kor 13:12. **Och de skall bära hans namn på sin panna.** Meningarna är delade om huruvida det här gäller att bokstavligen ha Guds namn skrivet på pannan, eller om det har en symbolisk innebörd om att de heliga är Guds egendom för evigt.

RUTA 99: **DE FRÄLSTA FÅR FÖLJANDE NAMN:**

- Sitt eget nya namn skrivet på en vit sten. 2:17
 - Guds namn skrivet på pannan. 3:12; 7:3; 14:1; 22:4
- Den som segrar – på honom skall jag skriva:**
- Namnet på Guds stad, det nya Jerusalem. 3:12
 - Kristi nya namn. 3:12

– Pannan är människans adelsmärke. Pannan är som ett uttryck för människans intelligens och överlägsna tankeförmåga i förhållande till djuren. Människans panna kommer att i all evighet vara stämplad med Guds namn. Människan kommer att i all evighet vara upplyst och fylld av Guds tankar med en blixtrande intelligens och en strålände härlighet från sin panna.

HERREN GUD SKA LYSA ÖVER DEM

22:5 *Och det skall inte mer bli natt, och ingen behöver längre ljus från någon lampa eller solens ljus, ty Herren Gud skall lysa över dem. Och de skall vara kungar i evigheters evighet.*

Och det skall inte mer bli natt... Hela beskrivningen är så olik allt vad vi är vana vid att vi måste dra den slutsatsen att det här är en fråga om en helt ny skapelse mycket olik den vi känner till. Flera bibelställen talar om att det skall bli en ny skapelse som vida överträffar den nuvarande:

”Nej, ni skall fröjdas och jubla till evig tid över det som jag skapar.” Jes 65:18. ”Vi förkunnar, som det står i skriften, vad inget öga sett och inget öra hört och vad ingen människa har anat, det som Gud har berett åt dem som älskar honom.” 1 Kor 2:9

I Hebreerbrevet talas det om ett tempel i himlen som inte är gjort med människohänder och som inte tillhör den skapelse som nu är. Den nuvarande skapelsen är underbar. Vi kan inte nog beundra den skönhet och ändamålsenlighet som finns i den nuvarande skapelsen. Likväl kan man av bibelordet dra den slutsatsen att det finns en skapelse som påtagligt skiljer sig från denna.

Om det inte skall finnas någon natt och att det inte behövs något ljus, måste skapelsen i sig själv troligen vara av ett slags självlysande material. Själva substansen i skapelsen kan vara uppbyggd av ett helt annat material än de nuvarande 92 grundämnen. Att vi uppfattar denna materia beror ju på att våra sinnen är dels skapade av denna materia och dels är inrättade så att de kan uppfatta materien. Men det kan ju finnas ett helt annat material, som vi inte kan registrera med våra nuvarande sinnen eller mätinstrument. Det vi uppfattar som tomrum kan i själva verket vara fyllt av liv med en annan skapelse som vi inte kan registrera. Om det finns ett slags ”andemateria”, som är av en helt annan stabilare och finare substans än vår nuvarande materia, kunde denna ”andliga” värld finnas här nära intill oss, ja både inuti och utanpå vår verklighet, men omöjlig att registrera med våra materiella sinnen som t ex våra skyddsänlar.

Är det nya Jerusalem som kommer ner ur himlen ett prov på denna nya skapelse? Är det förklaringen till att den så enkelt kan komma ner till jorden utan att den förstörs av jordens dragningkraft och "kraschar"? Finns det helt nya fysikaliska lagar som styr denna skapelse med substanser vilkas verkningar och kvalitéer vi aldrig haft en aning

om? Är det hemligheten till att det inte finns någon natt, eller något mörker inne i staden? Är det förklaringen till att de heliga kan tjäna Gud natt och dag utan att bli trötta? Är detta hemligheten till att de frälsta skall vara så lyckliga och att de i all evighet ska jubla över vad Gud har skapat?

Och de skall vara kungar i evigheters evigheter. *Gr basileúo* = regera, vara kung, ha kungamakt. Guds folk inne i det nya Jerusalem är både Guds tjänare och kungar samtidigt. Paradoxalt, men fascinerande! Det grekiska grundtextordet kan översättas antingen med att vara kung eller med att regera. Båda översättningarna finns. Det står dock ej klart uttryckt över vilka de heliga ska regera. Är det över de naturliga folken på den nya jorden, eller blir deras uppgift att administrera andra planeter i Guds oändliga universum?

Eller innebär uttrycket enbart att de heliga skall få leva ett liv i glans och överflöd utan att egentligen regera över någon? Men ordet regera kan inte betyda att vi skall vara några sysslolösa nollor som inte kan ta några initiativ och personligt ställningstagande i ett aktivt handlande. Tvärtom kommer de heliga att få en ställning av stor auktoritet för att i evighet vara inne i en kreativ och ansvarsfull uppgift på den nya jorden och förmodligen även i Guds väldiga universum.

Rom 5:17, SFB: "Ty om en endas fall gjorde att döden fick herravälde genom denne ende, hur mycket mer skall då inte de som mottar den överflödande nåden och rättfärdighetens gåva regera i liv genom dene ende, Jesus Kristus."

1917: "...så skall ännu mycket mer de som undfå den överflödande nåden och rättfärdighetsgåvan få konungsligt välde i liv, också det genom en enda, Jesus Kristus."